

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 21 Ročník XV

18. listopadu 2018

Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj.

(Kol 3,15)

Milí farníci!

29 let! Ano, 29 let uplynulo od svatořečení Anežky České v Římě. Z té doby jsem si odnesl nezapomenutelný zážitek svobody a pospolitosti křesťanů ze všech koutů světa. Nechtělo se vracet do socialistické republiky, v té době ještě stále omotané ostnatým drátem... I naše životy byly omotané pochybnostmi, temnotami bez vize budoucnosti. Jen ti, kteří se chtěli mít dobře i za odpornou cenu udávání, šmírování a patolízalství, ti znejistěli a okusili „hrozbu“ svobody. Sametové vyřešení společenských poměrů nepomohlo narovnat charaktery a záda, had s jedem moci se plíží mezi námi stále, byť ne tak okatě... Opět je tu konec církevního roku, který poukazuje na Krista Krále – On je Král dějin a bude soudit spravedlivě. O tom jsem skálopevně přesvědčen. Níže uvedené bolestné ohlédnutí do nedávné minulosti může připadat současným dětem zcela mimo realitu, ale je připomínkou křivd našich spoluobčanů, napáchaných na bezbranných lidech, toužících žít „svůj“ život, mimo jiné žít i z daru víry, která přece nemohla vadit nikomu jinému, než pokřiveným charakterům... Ježíši Králi nebe i země, smiluj se nad námi i nad hříšným světem!

P. Petr

Ohlédnutí do časů totality

V poslední době jsou často slyšet výzvy, aby lidé nezapomněli na totalitní praktiky a hlavně aby se z nich další generace poučily. Tak tedy nabízím jednu malou, ale nezapomenutelnou vzpomínku. Byli jsme tehdy teenageři, kteří v dětství prožili válku, úprky ze školy při náletech, bombardování, věčné sirény, nebezpečí. A proto hned po skončení války (1945) jsme zajásali a s radostí jsme se začali scházet jako křesťanská mládež, začali jsme s chutí skautovat, jezdit na tábory a plánovali svou budoucnost. Ale bohužel to netrvalo dlouho. Rok 1948 zastavil všechny naše plány. Žily jsme se sestrou v křesťanské rodině a víru jsme si nesly do života. Brzy však všechny rozběhnuté aktivity skončily, víra byla odsuzována, vše co nebylo povoleno od státu, bylo prohlášeno za protistátní činnost a tedy zakazováno. Co dál? Pomalu v nás sílilo rozhodnutí, že si víru musíme uchovat i když veškeré křesťanské organizace rázem skončily. Naše navázaná přátelství ale trvala dál, občas jsme se scházeli. Postupně jsme poznávali další věřící mládež, jezdili jsme např. na poutě na kolech, až kohosi napadlo, že bychom mohli dát dohromady křesťanský sbor a zpívat. To byla jediná tolerovaná činnost při kostelích mimo komunistický svaz mládeže. Opravdu se mezi námi našli hudebně nadaní jedinci a jako kostelní sbor jsme začali zkoušet. Postupně každý přivedl svého známého... až se z nás stal opravdu velký sbor mladých (asi kolem 50 lidí), cvičili jsme různé duchovní žánry a jezdili všude, kam jsme byli pozvaní (rozumí se do kostelů na kůry). Náš sbor nesl oficiální název „Vyšehradský“. Zpěv samozřejmě ale nebyl naší jedinou činností. To byla jen činnost veřejná, tedy povolená na rozdíl od činnosti tajné. Byli jsme rozdělení do malých skupinek, kde jsme se věnovali výuce víry. Nikdo z nás nevěděl, kdo do které skupinky patří. Všichni dohromady jsme se scházeli jen na zkouškách sboru a jezdili zpívat i mimo Prahu. Byla to krásná léta dospívání a ten hluboký pocit, že všichni milujeme našeho nebeského Otce navzdory komunistickému režimu, byla neocenitelná. V menších skupinách jsme jezdili i do přírody, zvláště na „puťáky“ po našich krásných horách a na brigády pomáhat v lesích, či plít družstevní lány brambor... Samozřejmě takové množství mladých lidí neušlo pozornosti komunistické státní bezpečnosti (STB). Někdy v šedesátých letech, myslím, že na základě nevinné pohledové korespondence s cizinou, což bylo pokládáno za podezřelé, policie mnohé z nás zatkla a vyslýchala, někteří zůstali i několik let za mřížemi, přestože jim nebylo nic konkrétního dokázáno. Ostatním škodili tak, že oznamovali do zaměstnání či do škol naši „protistátní“ činnost a ztrpčovali tím život. Ale vydrželi jsme! Léta běžela, ve sboru vzniklo mnoho křesťanských manželství, kněžská (i biskupské) povolání. Totalita pokračovala a my jsme se i nadále stýkali už jako rodiny s dětmi. Několik rodin jezdilo spolu pravidelně např. na zimní i letní prázdniny, zvláště soukromé chalupy byly naše útočiště. Tam jsme řešili problémy našich rodin, výchovu dětí, mnohdy s námi potají jel i

některý kněz (na veřejných chalupách jsme mívali tzv. šeptanou mši svatou). Večery patřily ke společným úvahám, někdy jsme vyslechli z kazet nahraná dobrá kázání, probírali myšlenky z nich a společně se modlili. Děti z těchto našich rodin si zase vytvářely mezi sebou přátelství, založili jsme jim turistický oddíl (tajně podle skautských zásad.), a posílali je na tzv. Chaloupky Salesiánů, aby se navzájem posilovaly ve svém křesťanském přesvědčení. Společně jsme prožívali i svržení totality, společně jsme se účastnili svateb našich dětí i kněžských primicí. Naše přátelství i duchovní podpora trvá až dodnes. I když už (se 7-8 křížky) naše řady pomalu řádnou, občas se ještě scházíme a vždy společně děkujeme Pánu, že nás provázel a neopustil v těžkých časech našich mladých životů a těšíme se, až si zase zazpíváme v nebi to Händlovo „Aleluja“, které jsme tak rádi zpívali. A co si z této zkušenosti vzít dnes? Současný svět je trochu jiný, ale v něčem i podobný. Hlásá se úplná svoboda pro každého a vidíme kolem sebe k čemu ta údajná „svoboda“ vede. Ti, kteří si nesou ve svých srdcích víru, by neměli zůstat sami, měli by jít životem s lidmi stejného smýšlení, pomáhat si vzájemně řešit své problémy, vzájemně se posilovat ve víře a ukazovat světu jiný pohled na život. Určitě to stojí za to!

Marie M. *1934

Modlitba ke svaté Anežce

*Veliká dcero českého národa,
zahrnuješ náš národ
nesmírnými dary a milostmi,
které nám vyprošuješ
před trůnem našeho Pána a Boha,
Ježíše Krista.
Celým svým srdcem ti za ně děkujeme
a pokorně tě prosíme,
vypros našemu národu svornost,
jednotu, návrat k Bohu,
dary Ducha svatého
a vítězství dobra nad zlem!
Ať svobodně a celým srdcem
můžeme sloužit našemu Pánu a Bohu.
Amen.*

Více Slova, více světla

Čím více se setrvává v Božím slově, tím více se rozšiřuje Boží světlo, tím více se svědomí zlepšuje a člověk začíná chápat, co má dělat, aby se zbavil návyků a chování, jež jsou v protikladu k Boží pravdě. V každém svém slovu a v každém jednání se člověk stále více svěřuje Duchu Svatému. Když zůstane v okruhu Božího světla a Boží pravdy, starý člověk povadne a ustoupí. Postupně se jeho činnost zastaví a přenechá prostor duchu, který začne snadno odpovídat na všechny výzvy milosti. V témže okamžiku, kdy se uskutečňují duchovní skutky díky součinnosti s milostí, se skutky těla a instinkty uklidňují, až zcela ustanou: „Jestliže však s pomocí Ducha ničíte zálužnosti těla, budete žít“ (Řím 8,13). Dokud je člověk věrný Slovu, nemusí se starat o to, jak se osvobodit od starého člověka, protože Slovo je živé a aktivní. Člověk nemusí dělat nic jiného než je přijmout, aby se mohlo stát mečem schopným rozrazit jeho srdce a odkrýt mu jeho vlastní úmysly. Pokud každá myšlenka a každý čin projdou Slovem, bude Slovo působit v srdci, ve svědomí a ve vůli a bude člověka neustále pobízet. Když Písmo říká, že Slovo Boží je „živé“, cítíme se povzbuzeni: jestliže mu otevřeme své dveře a dovolíme mu přebývat v našem srdci, nepřestane jednat. To samé platí pro pojem „aktivní“: nepřestává jednat, dokud nesplní vůli toho, který ho poslal: „Tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal“ (Iz 55,11). Ujisti se jen, že jsi loajální a upřímný vůči Slovu: otevři mu své srdce s radostí a nech ho přebývat uvnitř sebe. Starý člověk nemůže pokračovat ve svém jednání v přítomnosti milosti a světla Boží pravdy, jež vstupují do svědomí skrze Slovo. Je nezpochybnitelné, že dokud je Slovu dána autorita nad srdcem, aktivita starého člověka se postupně zmenšuje, až zcela utichne. Slovo a naše existence podřízená soudu, výzvě a povzbuzování, jež ze Slova pocházejí, jsou zbraní, kterou používáme v boji, a svítilnou, se kterou jdeme, abychom vystoupili z temnot starého člověka na světlo Kristovo a do svobody Ducha Svatého, jako synové světla a pravdy.

(Upraveno podle knihy Matta el-Meskin Starý a nový člověk v nás)

Zprávy a oznámení

Sbírka na Charitu

konaná v neděli 11. 11. ve Starém Rožmitále vynesla 6.070,- Kč. Bůh vám odplatí!

Sbírka na bohoslovce v ČB diecézním semináři

bude v neděli 9. 12. 2018

Upozornění farnostem – ke sdělování údajů z matrik

Byli jsme upozorněni kolegy z jiných diecézí v ČR, že se začínají vyskytovat případy, kdy se na faráře obrátí žadatel, často z jiné farnosti, s žádostí o vydání potvrzení o křtu nebo některého z údajů vedených v matrice, přičemž žadatel není přímo tou osobou, které se požadovaný údaj týká. Žadatelé uvádějí, že žádost vyřizují pro nemocného příbuzného apod. Několikrát se již stalo, že poté, kdy takový žadatel získal požadované potvrzení, využil je k vydírání faráře, neboť vystavením potvrzení či sdělením informací z matriky o třetí osobě došlo k porušení zákona o ochraně osobních údajů (GDPR), za což hrozí vystaviteli potvrzení vysoká pokuta ze strany Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Doporučený postup: Pokud se stane, že žadatel o sdělení údajů vedených v matrice nebo o vystavení potvrzení o křtu nebo obdobného potvrzení nebude přímo tou osobou, které se požadovaný údaj týká, nutno sdělit žadateli, že údaje osobního charakteru můžete farář poskytnout pouze osobě, které se údaj týká, nebo jejímu zmocněnci, který se musí prokázat písemnou plnou mocí či zmocněním, které bude obsahovat: kdo pověřuje, koho pověřuje, čím jej pověřuje, za jakým účelem žádá sdělení požadovaných údajů, datum a úředně ověřený podpis zmocnitele. Osoba zmocněná nemusí svůj podpis ověřit, pokud přinese zmocnění osobně, neboť se osobně prokáže na místě. Vystavené potvrzení lze pak vydat žadateli nebo jeho zmocněnci osobně, nebo je zaslat doporučeným dopisem.

(Se souhlasem převzato z ACEB 09/2018)

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 19. listopadu do 2. prosince 2018

		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	19. 11.		---			
Úterý	20. 11.		---			18,00 farní společ. <i>Panský d..</i>
Středa	21. 11.		18,00 Za rod. Kulovaných, dceru Marii, Karla Vránu, syna Karla a duše v oč. <i>Po mši sv. adorece</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	22. 11.				17,00 mše sv.	
Pátek	23. 11.		17,00 svátost smíření 18,00 Za Karla Poláka a rodiče			
Sobota	24. 11.					20,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	25. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále 8,30 Za Josefa a Růženu Foučkovy a rod Tesků		10,10 bohosl. slova	11,15 mše sv.	
Pondělí	26. 11.		---			
Úterý	27. 11.		---			
Středa	28. 11.		18,00 Za Adolfa a Marii Trčkovy, rody Trčků, Průchů a duše v očištění <i>Po mši sv. adorece</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	29. 11.			18,00 farní společ. OÚ	17,00 mše sv.	
Pátek	30. 11.		17,00 sv. smíření 18,00 Za Marii Vonáškovou a zetě Karla Kulovaného			
Sobota	1. 12.		9,00 volná intence			16,00 mše sv. Pročevily 20,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	2. 12.	1. neděle adventní 8,30 Za Josefa a Marii Suškovy, syny, snachu a duše v očištění		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	